

Муза

Куліш Пантелеймон Олександрович

Музо, безхитросна, проста дівчино стидлива,
Вбога селяночко, співом та сміхом щаслива!

Ти до мене, сироти, як сестра пригорнулась,
На починання блага в тихім серці почулась.

Вдвох ми з тобою обходимо всю Україну,
Словом спасенним вітаємо добру людину.

І де слова наші в душу святу западають,
Там віковічно пахущі квітки процвітають

Раєм Господнім на мучене серденько віють,
І животворні, великі надії в нім сіють.

1883

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kulish_panteleimon_oleksandrovych/muza